

РЕШЕНИЕ

№ 796

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Вladoва Боботилова
като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело №
20231100900156 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.365 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 6525 от 24.01.2023 г. подадена от Л. Н. Г., с ЕГН *****, срещу „Г.Т.“ ООД, с ЕИК ****, с която е предявен за разглеждане иск с правно основание чл. 74 ТЗ за отмяна на решение взето на заседание на Общото събрание на „Г.Т.“ ООД, с ЕИК **** състояло се на 25.11.2022 г. при съдържание да се търси отговорност на Л. Н. Г. в качеството ѝ на управител на „Г.Т.“ ООД.

Ищцата – Г. поддържа, че ответното търговско дружество е учредено под формата на ЕООД от нея, като тя изпълнява и функцията на негов законен представител. През 2021 г. то се преобразува в ООД, като са приети двама нови съдружника – Л.С. и С.Х.. Двамата биват избрани и за управители на дружеството. Считано от момента на преобразуване на ответника законното му представителство се осъществява /заедно и поотделно/ от трима управители – ищцата и двамата нови съдружника. В ресора на ищцата било да осъществява комуникация с държаните органи, както и с чуждестранните партньори доставчици на стоката – месо, както и осигуряване на вътрешни пазари за пласиране на закупената стока. Сочи се, че в края на 2021 г. се стигнало до влошаване на отношенията между ищцата и другите двама съдружника. Опитите за доброволно уреждане на дружествените отношения между тях не завършили с благоприятен резултат. От другите двама съдружника бил направен опит за ограничаване дейността на ищцата, като управител в дружеството. Последвало насрочване и провеждане през м. 02 и 03.2022 г. на две общи събрания, като на второто от тях ищцата била освободена с незаконосъобразно решение, като управител на дружеството. По-късно през годината, а именно на 25.11.2022 г. също било насрочено за провеждане общо събрание на дружеството, като доколкото за него ищцата била поканена едва на 19.11.2022 г., то не било налице спазване на императивния срок разписан в чл. 139 ГПК за свикването му, което мотивирало ищцата да не посещава същото, в т.ч. за да си спести негативните изживявания от контакт с другите двама съдружника. Изтъква, че на 10.01.2023 г. ѝ била връчена искова молба с ищец - „Г.Т.“ ООД, с която се ангажира отговорността ѝ на бивш управител на дружеството за заплащане на вреди по чл. 145 ТЗ. В съдържанието на тази искова

молба присъствало твърдение, че решението да се търси отговорност от бившия управител – Г. било взето от общото събрание на дружеството провело се на 25.11.2022 г. Именно това бил и момента, когато ищцата узнала за така взетото решение. Сочи се, че последното е незаконосъобразно и трябва да бъде отменено на основание чл. 74 ТЗ, защото са нарушени повелителни норми на закона, в частност процедурата по редовно свикване на общото събрание състояло се на 25.11.2022 г., когато е било взето атакуваното решение.

В срока по чл. 367 ГПК от ответното дружество - „Г.Т.“ ООД на 06.03.2023 г. е подаден писмен отговор. С него се поддържа, че предявления за разглеждане иск по чл. 74 ТЗ е недопустим, евентуално неоснователен. За аргумент в посока недопустимост се ползва обстоятелството, че към момента на подаване на отговора ищцата – Г. вече е изгубила качеството ѝ на съдружник в ответника. Това няма да се промени и към момента на постановяване на решението по спора. Конкретизира се, че с решение от 03.02.2023 г. ОС на „Г.Т.“ ООД е изключило като съдружник ищцата. На това събрание Г. била присъствала лично, като е подписала и протокола. Макар заявлението за вписване на това обстоятелство да е било отказано от ДЛР при АВ, то това произнасяне било незаконосъобразно, съответно оспорено по съдебен ред. Независимо от това, дори и решението за изключване на Г. да не било вписано в ТРРЮЛНЦ, то същото имало действие спрямо самото дружество и съдружниците му, считано от момента на вземането му. Макар към момента на вземане на оспорваното решение /25.11.2022 г./ ищцата да е разполагала с качеството на съдружник, то тя го е изгубила към момента след 03.02.2023 г., което означава, че трябва да се съобрази, дали за нея понастоящем съществува интерес от провеждане на искова защита по чл. 74 ТЗ. От ответника се обосновава виждането, че такъв не съществува, защото решенията взети на 25.11.2022 г. вече са изпълнени, а именно искът за ангажиране на имуществената отговорност на ищцата в качеството ѝ на бивш управител по реда на чл. 145 ТЗ е предявен за разглеждане пред СГС. Същото важи и за иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. В допълнение, доколкото решенията на ОС пораждат своето действие за съдружника от момента на тяхното приемане, а решенията по исковете за отмяна по чл. 74 ТЗ имат действие само занапред, то към момента за ищцата не съществува интерес да оспорва решението от 25.11.2022 г., защото е изгубила качеството си на съдружник в дружеството.

В срока по чл. 372 ГПК ищцата – Г. се възползва от процесуалното си право да подаде допълнителна искова молба. С нея тя изцяло оспорва изразените от ответното дружество доводи за недопустимост на иска ѝ по чл. 74 ТЗ. Изтъква се, че настъпило след приемане на оспорваното решение изгубване на правата на съдружник в дружеството не лишава ищцата от процесуална легитимация да иска отмяната на атакуваното решение датиращо от 25.11.2022 г. в т.ч. и от правен интерес за провеждането на подобна защита. Наличието на легитимация се потвърждавало от тълкуването дадено в т. 5 на ТР по т.д. 1/2002 г. на ВКС, доколкото качеството на съдружник е необходимо да бъде притежавано към датата на вземане на конкретното оспорвано решение. Това, че на по-късен етап ищцата е била изключена, като съдружник в ответното дружество съвсем не означава, че за нея отпада правния интерес да се брани срещу приетото преди това решение за ангажиране на имуществената ѝ отговорност, като бивш управител на дружеството. Аргумент за обратното не следва от позоваването на ответника, че решенията от 25.11.2022 г. на практика били изпълнени. Решението за ангажиране на отговорност по реда на чл. 145 ТЗ само по себе си не пораждало директни права за дружеството да пристъпи към изпълнителни действия по реализиране на претенцията си, а е необходимо тази отговорност да бъде ангажирана чрез провеждането на исков процес, в чиито предели да се постанови осъдително решение. Едва след стабилизиране на подобно

произнасяне може да се смята, че е налице завършило изпълнение на решението от 25.11.2022 г. В случая обаче подобно фактическо положение не било налице, защото решението по чл. 145 ТЗ било изпълнено до етап образуване на търговско дело от дружеството срещу бившата управител и ищцата, която впоследствие е изключена като съдружник. В този смисъл отмяната на решението за ангажиране имуществената отговорност на ищцата, в качеството ѝ на бивш управител на дружеството би направило предявения иск по чл. 145 ТЗ неоснователен, защото необходима част от фактическия състав по този иск е валидно взето решение за ангажиране отговорността на управителя причинил вредите, чието обезщетяване се иска. На самостоятелно основание интерес за ищцата съществувал и единствено от обстоятелството, че атакуваното решение противоречи за законовите разпоредби и правилата на устава на дружеството.

С допълнителен отговор подаден на 18.04.2023 г. ответното дружество, чрез законния му представител – управителя Ставрев продължава да поддържа съображенията за недопустимост на инициираната защита по реда на чл. 74 ТЗ, съответно за неоснователност на тази претенция. Отново са приповторени всички вече изложени фактически и правни съображения в първоначалния отговор, които според ответника водят до липса на легитимация за ищцата – Г. за водене на исков процес с предмет – иск по чл. 74 ТЗ за отмяна на решение на ОС на ответника взето на 25.11.2022 г. за ангажиране на отговорността на същата в качеството ѝ на бивш управител на дружеството. Пояснено е, че отказът на ДЛР да впише обстоятелството по изключване на ищцата, като съдружник в ответното дружество е бил отменен от СГС, като след указания до ДЛР това обстоятелство е било вписано по партидата на „Г.Т.“ ООД. Що се касае до законосъобразността на оспорваното решение от ответника са изложени фактически твърдения, че ищцата е била управител на дружеството от 01.11.2018 г. до 07.04.2022 г., когато след взето решение за освобождаването ѝ е била заличена, като такъв. Отбелязва се, че Г. не е освободена от отговорност, като управител на дружеството. В това ѝ качество тя е допуснала множество неизпълнения на задълженията ѝ като управител, с което е причинила вреди на дружеството. След проведени инвентаризации на обекти на дружеството са констатирани липси на стоки на обща стойност от 155 384,06 лв. С решение на ОС на дружеството от м. март 2022 г. ищцата е освободена, като управител на дружеството заради тези ѝ нарушения, като това решение не е оспорено от нея по реда на чл. 74 ТЗ и е добило стабилитет.

Съдът като прецени доводите на ищеца и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа страна:

При осъществяването от съда служебна справка в Търговския регистър воден при Агенция по вписванията относно обстоятелствата вписани по партидата на търговско дружество – „Г.Т.“ ООД се констатира, че за времето от 28.01.2021 г. до 22.03.2023 г. – Л. Н. Г. наред с Л.Й.С. и С.Р.Х. фигурират в качеството им на съдружници притежаващи дружествени дялове в капитала му.

В чл. 25, ал. 3 и ал. 5 от обявения в ТРРЮЛНЦ в актуалната му редакция към датата на вземане на оспореното решение /25.11.2022 г./ дружествен договор на „Г.Т.“ ООД е предвидено, че общото събрание на съдружниците се свиква на редовно или на извънредно заседание, чрез писмено съобщение, изпратено 7 дни предварително. В съобщението за свикване се посочват денят, часът и мястото на провеждане на заседанието, както и неговият дневен ред. В чл. 26, ал. 1 пък е предвидено, че заседанието на ОС е редовно, ако всичките членове са редовно поканени и на него присъстват съдружниците или техните представители, притежаващи такова дялово участие в капитала, колкото е необходимо за образуване на мнозинство по въпросите,

предвидени в дневния ред.

Видно от покана изхождаща от Л.С. в качеството му на вписан управител на „Г.Т.“ ООД, която е отправена до ищцата и съдружник в цитираното дружество - Л. Н. Г. се установява, че същата има за предмет да осведоми съдружника за свиканото извънредно заседание на общото събрание на ответното ООД. В нея е посочен денят, мястото и часа на провеждане на заседанието, а така също са възпроизведени точките от дневния ред, в т.ч. и проекти на решения по тях. От извършеното вписване върху лицевата страна на поканата и по конкретно в долната ѝ част се констатира удостоверяване на факта, че поканата е получена от адресата ѝ – Г. на датата – 19.11.2022 г., като това изявление е придружено с положен подпис от лицето.

Съгласно приложен и приет за доказателство по делото протокол от заседание на Общото събрание на съдружниците на „Г.Т.“ ООД състояло се в гр. София на 25.11.2022 г. се установява, че на посочената дата в 11,00 часа в гр. София на адрес – р-н Слатина, ж.к. Слатина – Булгарплод, бул. ****, склад 238, в офиса на склада се е провело извънредно заседание на общото събрание на дружеството, на което са присъствали двама от общо тримата съдружника, а именно - Л.Й.С. и С.Р.Х.. За съдружника – Л. Н. Г. е направено вписване, че е редовно поканена за събранието, но не се явява и не изпраща представител. По т.1 от заложения дневен ред е взето решение – на основание чл. 137, ал. 1, т. 8 от ТЗ да се предявят искове на дружеството срещу бившия управител - Л. Н. Г., както следва : по чл. 145 ТЗ за сумата в размер от 155 384,06 лв., респективно частично предявяване за част от нея, представляваща претърпени вреди, произтичащи от констатирани липси на стоки и парични средства при инвентаризация, съгласно Констативен протокол от 15.03.2022 г.; и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху сумата предявена по чл. 145 ТЗ, считано от 15.03.2022 г. до датата на предявяване на исковата молба. Така взетото решение е подкрепено от двамата присъстващи на заседанието съдружника - Л.Й.С. и С.Р.Х..

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Неоснователно според настоящата инстанция е наведеното от ответника възражение за недопустимост на производството по предявения за разглеждане от Л. Н. Г. иск по чл. 74 ТЗ и прекратяване на същото. Настоящият състав намира, че предявения за разглеждане иск по чл. 74 ТЗ е допустим. Към момента на вземане на оспореното решение от ОС на ответното дружество /25.11.2022 г./ ищцата е имала качеството на съдружник, респективно е разполагала със законовата легитимация да го оспори по реда на чл. 74 ТЗ, като поиска отмяната му, поради незаконосъобразност /материална или процесуална/. С тази легитимация ищцата е разполагала и към момента на подаване на ИМ – 24.01.2023 г. Обстоятелството, че същата е била изключена на 03.02.2023 г., като съдружник в дружеството не я лишава от коментираната легитимация, тъй като от процесуално значение е, дали качеството на съдружник е било притежавано към момента на вземане на оспореното решение. Правен интерес от защита също е налице, тъй като се атакува решение, което пряко засяга съдружника, а именно прието е да се ангажира имуществената ѝ отговорност в качеството ѝ на бивш управител на дружеството. Нещо повече, дори и да не касаеше за нейна имуществена отговорност, а за такава на управител – трето лице, то за нея отново би съществувал интерес за защита срещу това решение, тъй като евентуално негативно развитие на производството по ангажиране на тази отговорност в това число генериране на съдебни разходи за дружеството би се отразило неблагоприятно върху стойността на подлежащият на изплащане равностойност на дружествените ѝ дялове.

На следващо място съгласно чл. 74, ал. 1 и, ал. 2 от ТЗ всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за

отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. Правото на съдружника е потестативно и се упражнява със специално регламентирания конститутивен иск, който следва да се предяви в 14-дневен срок от деня на събранието, когато ищецът е присъствал или когато е бил редовно поканен, а в останалите случаи - в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от деня на Общото събрание.

В случая се претендира отмяна на решения взети на заседание на извънредно общо събрание, което е проведено на 25.11.2022 г. и на което видно от протокола се констатира, че ищцата не е присъствала, респективно с оглед събраните по делото доказателства не може да се заключи, че е била редовно поканена /независимо от обратната констатация направена в протокола/. Следователно началния момент, считано от когато трябва да се отброява 14-дневния срок за предявяване на иска е момента на узнаване от ищцата-съдружник за взетото от ОС решение, чиято отмяна поради незаконосъобразност се иска да бъде постановена. Този момент се установява да е датата – 10.01.2023 г., когато ищцата – Г. е получила препис от ИМ по т.д. № 2166/2023 г. водено по описа на СГС, ТО, VI-4 състав, с която искова молба по реда на чл. 145 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу нея са предявени осъдителни искове от ответното дружество за ангажиране на имуществената ѝ отговорност, поради управленски деликт. Исковата молба за оспорване решението за ангажиране отговорността на ищцата, като бивш управител на „Г.Т.“ ООД е депозирана пред СГС на 24.01.2023 г., което е в последния ден от разписания в чл. 74, ал. 2 ТЗ – 14 дневен срок. Не е пропуснат и общия 3 месечен срок, считано от деня на провеждане на общото събрание взело оспорваното решение, чието изтичане би било на 25.02.2023 г. Следователно предявеният иск е допустим и с оглед спазване на заложените в цитираната норма преклузивен срок за неговото упражняване.

Разгледан по същество предявеният конститутивен иск по чл. 74 ТЗ е основателен.

Основно изискване тежащо върху ищеца при провеждане на доказването при упражнен иск с посоченото основание е да установи, че към момента на вземане от ОС на оспорваното за незаконосъобразно решение е имал качеството на съдружник в „Г.Т.“ ООД. В случая относно Л. Г. няма съмнение, че към датата 25.11.2022 г. е била съдружник в ответното дружество с ограничена отговорност, като е притежавала 100 дружествени дяла равняващи се на 1000 лева от регистрирания капитал на ответното ООД. Този факт ясно се установява от вписванията в ТР по партидата на „Г.Т.“ ООД към изследвания момент.

При проведеното от ищцата доказване в тежест на ответника възниква процесуалното задължение да установи при условията на пълно и главно доказване, че оспореното с ИМ решение е било взето при съблюдаване на процесуалните правила за свикване на общото събрание, които са установени в закона и в устава на дружеството. Основното нарушение поддържано от ищцата е, че тя не е била своевременно уведомена за свиканото на датата – 25.11.2022 г. общо събрание, на което е било взето оспореното по реда на чл. 74 ТЗ решение, а именно не е бил спазен установения в дружествения договор срок за уведомяването ѝ в качеството на съдружник, а именно поне 7 дни преди провеждане на свиканото извънредно общо събрание, доколкото поканата ѝ е била връчена на 19.11.2022 г. Най-напред за да се изясни какъв е предвиденият срок за известяване на съдружник в „Г.Т.“ ООД за участие в свикано редовно или извънредно общо събрание на дружеството е необходимо да се обсъди въпроса с позоваването на ищцата, че срокът дори е 30 дневен, тъй като липсвало вземане на решение за изменение в текста на дружествения договор регулиращ този срок. Съобразявайки приложените по делото доказателства и в частност протокол от

проведено общо събрание на „Г.Т.“ ООД на датата – 18.02.2022 г. настоящия съдебен състав формира извод, че с него е налице формирана от съдружниците воля за промяна в съдържанието на дружествения акт регулиращ функционирането на органите на дружеството, като в същия е внесено изменение в текста на чл. 25, ал. 3 регулиращ срока преди провеждане на свиканото общо събрание, в чиито предели съдружника следва да бъде поканен да вземе участие в него. По конкретно в т. 2 на това заседание състояло се на 18.02.2022 г. са взели решение за приемане на нов дружествен договор, в чието съдържание присъства актуализирания срок по чл. 25, ал. 3, а именно вместо 30 дни, същия е съкратен на 7 дни. Този дружествен договор е обявен в ТРРЮЛНЦ по партията на ответника „Г.Т.“ ООД, което го прави приложим при следващи развили се процедури по свикване на редовно или пък извънредно общо събрание на дружеството, каквото се явява и това предвидено за 25.11.2022 г.

Следователно приложимият за известяване на легитимираните да вземат участие в общо събрание на ответника срок е 7 дни предварително. Това разрешение относно срока за покана за участие в ОС кореспондира изцяло на законовата норма на чл. 139, ал. 1 ТЗ, която гласи, че всеки съдружник най-малко 7 дни преди датата на провеждане на заседанието трябва да бъде поканен за участие в него.

В тежест на ответното дружество е да проведе необходимото доказване, че ищцата е била надлежно поканена за извънредното общо събрание проведено се на 25.11.2022 г. в какъвто смисъл е осъществено вписване съставения протокол относно заседанието. Под надлежно поканена следва да се разбира, както получаване на писмена покана с необходимото за това съдържание – място на провеждане, ден и час, както и дневен ред с проекти на решения, така и получаване на поканата в уточнения по-горе 7 дневен срок преди провеждане на свиканото извънредно общо събрание. Събраните по делото доказателства свързани с връчването показват, че в случая е предпочетена формата на обикновена писмена покана, която е изпратена на ищцата по пощата с известие за доставяне. От съставената и приложена разписка за куриерска услуга е видно, че денят определен за изпълнение на възложената куриерска услуга е датата – 19.11.2022 г., като именно тази дата фигурира и като дата на връчване на поканата на нейния адресат – ищцата Г.. Тоест осъществено е еднопосочно доказване, че поканата за извънредното общо събрание насрочено за 25.11.2022 г. е получена от ищцата на датата - 19.11.2022 г. Тук е мястото да се посочи, че процесът по доказване на този факт е изцяло поет и осъществен от ищцата, като ответника не е предприел никакви действия в тази насока, в т.ч. да опровергае възприетата дата, като докаже по-ранно получаване на поканата от съдружника – Г.. Изложеното означава, че поканата за целите на настоящото производство поканата до ищцата Г. следва да се възприема за връчена на 19.11.2022 г. Този момент на връчване обаче показва неспазване на срока за предварително получаване на поканата, за които както вече бе разяснено по-горе продължителността е не по-малко от 7 дни преди датата на свиканото извънредно общо събрание - в случая определено да се проведе на датата 25.11.2022 г. Следователно за да е налице надлежно уведомяване за така свиканото извънредно общо събрание на „Г.Т.“ ООД, то всеки съдружник трябва да е получил поканата за участие в него не по-късно от 18.11.2022 г. В случая със съдружника – Л. Г. това изискване не е изпълнено, доколкото предназначенията за нея покана ѝ е връчена на 19.11.2022 г. В допълнение не би могло да се коментира и евентуално недобросъвестно поведение у съдружника – Г. свързано с препятстване връчването на поканата, доколкото от приложената по делото разписка е видно, че услугата поверена на пощенския оператор е предвидено да се изпълни именно на датата – 19.11.2022 г. Няма и доказателства за предходни неуспешни опити за връчване на същата пощенска пратка. Допускането на очертаното процесуално нарушение при свикване на извънредното общо събрание проведено се на 25.11.2022 г. е напълно достатъчно за да направи незаконосъобразни взетите по време

на него решения, в това число и оспореното такова по реда на чл. 74 ТЗ, което пък обуславя неговата отмяна на това заявено с исковата молба основание.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски се поражда единствено за ищеца с оглед основателността на предявения от него иск по чл. 74 ТЗ. Тази страна прави искане по чл. 81 ГПК, ведно с приложен списък по чл. 80 ГПК, като доказва да е направила разноски за участието си по настоящото дело, както следва : 1 250 лв. – договорено и реално изплатено в брой адвокатско възнаграждение и 80 лв. – заплатена държавна такса. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК отговорността за репарирането на тези разноски се носи от ответника.

С оглед изложените мотиви, СГС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по иск по чл. 74 ТЗ предявен от Л. Н. Г., с ЕГН *****, с адрес – гр. София, бул. „П. Ю. Т.“ № ****, срещу „Г.Т.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „Слатина-Булгарплод“, бул. ****, склад 238, решение на извънредно общо събрание на „Г.Т.“ ООД, с ЕИК **** взето на заседание провело се на 25.11.2022 г., което има за съдържание : на основание чл. 137, ал. 1, т. 8 от ТЗ да се предявят иски на дружеството срещу бившия управител - Л. Н. Г., както следва : по чл. 145 ТЗ за сумата в размер от 155 384,06 лв., респективно частично предявяване за част от нея, представляваща претърпени вреди, произтичащи от констатирани липси на стоки и парични средства при инвентаризация, съгласно Констативен протокол от 15.03.2022 г.; и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху сумата предявена по чл. 145 ТЗ, считано от 15.03.2022 г. до датата на предявяване на исковата молба.

ОСЪЖДА „Г.Т.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „Слатина-Булгарплод“, бул. ****, склад 238 да заплати в полза на Л. Н. Г., с ЕГН *****, с адрес – гр. София, бул. „П. Ю. Т.“ № ****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер от 1330,00 лв. – съдебни разноски, които са направени във връзка с провеждане на исковото производство пред Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд - гр. София в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните по делото.

Съдия при Софийски градски съд: _____